

2014:6   **Interpellation av Eivor Karlsson (MP) om
vräkta och hemlösa barn**
Dnr 325-266/2014

Bostadssituationen är akut för alla dem, främst barnfamiljer och unga, som inte får någon bostad. Byggnationen är otillräcklig och hyresrätterna är för få.

Ett exempel: En pappa, som ensam har ansvaret för sina två barn, tvingas bo på hotell för att han inte har någon bostad. Han säger att barnen, fyra och fem år gamla, mår dåligt av att inte ha något hem. Pappan och barnen bor i ett rum på ett hotell vid Årsta partihallar i Stockholm, en miljö som inte är särskilt barnvänlig.– Jag kan inte släppa dem fria en enda sekund för att det är för mycket lastbilar och de är små och det kan hända vad som helst, säger pappan. Under vintern har familjen flyttat sex gånger.

Socialtjänsten placerar allt fler barn med sina föräldrar i Stockholm på vandrarhem eller hotell. På sex år har antalet barn som socialtjänsten placerar på vandrarhem eller hotell mer än tredubblats. Det är främst mellan åren 2010 och 2013 som antalet barn som socialtjänsten placerat på vandrarhem eller hotell skjutit i höjden. I snitt bodde 258 barn som saknade bostad på vandrarhem eller hotell per månad i Stockholm under förra året. 2010 var det cirka 90 barn per månad som bodde på samma sätt. Det visar siffror som socialförvaltningen i Stockholm tagit fram åt P4 Radio Stockholm”, 5 febr.-14. ”Allt fler barnfamiljer placeras på vandrarhem.”

I höstas lät en rektor tillsammans med skolans elevhälsoteam genomföra en kartläggning av boendesituationen för Bredängsskolans elever. Resultatet var nedslående. ”Flera elever bor på vad de själva kallar för hotellhem och delar kök och badrum med okända vuxna, ofta personer med missbruksproblem. En del bor på jourhem, många är inneboende, bor kontraktslöst eller i skyddat boende.” Man startade då en samarbetsgrupp, kallad BIR, Barn i riskzonen, med skolledning, rektor och övriga aktörer.

Det finns också barn som skolan inte har några uppgifter på var eller hur de bor. Det enda skolpersonalen vet är att de flyttar ofta. Totalt rör det sig om cirka 10 procent av eleverna.” Källa: Arbetaren febr. –13. Sök:” I väntan på ett hem”.

När barn far illa är de sociala myndigheterna skyldiga att träda in. Men även utbildningsförvaltningen borde reagera. De här barnen måste ju ha förutsättningar att klara skolan. Deras biljett till ett bättre liv. Därför bör även stadens socialförvaltning tillsammans med utbildningsförvaltningen och andra aktörer utveckla ett samarbete för att varje hemlös elev ska få möjlighet att växa och utvecklas i lärande och social kompetens utifrån sina förutsättningar och behov.

Vid kontakt med Kronofogden framkommer att 2012 vräktes 47 barn i Stockholms kommun. 2013 vräktes 25 barn.

Man talar om kommunens ansvar. Men var ligger ansvaret? Det är de lokala socialförvaltningarna som placerar bostadslösa barnfamiljer i tillfälliga boenden. Då är de ansvariga tillsammans med lokala politiker. Men stadsdelarna ansvarar inte för att det byggs nya bostäder i Stockholm. Det gör däremot staden och dess politiker.

Stiftelsen Hotellhem (SHIS) är Stockholms stads bostadssociala resurs och har ett uppdrag att tillhandahålla genomgångsbostäder för stockholmare som av sociala eller ekonomiska skäl inte har tillträde till den ordinarie bostadsmarknaden.

Problemet är att i takt med att fler och fler i Stockholm blir akut bostadslösa och byggnationen varit svag, har kön till stiftelsen vuxit och i dag är väntetiden lång. De kommunala bostadsbolagen har ett uppdrag att utöka antalet bostäder som ska förmedlas till SHIS. Även i samband med nyproduktion bör en viss procent reserveras för SHIS.

Barnombudsman, BO, Fredrik Malmberg är generellt oroad över att allt fler barnfamiljer i landet tvingas bo i tillfälliga lösningar som hotell eller vandrarhem. Det är inte förenligt med svensk lagstiftning. Det kan handla om boenden där barnen delar toalett och kök med missbrukare, en otrygg miljö där barnens intressen inte finns i fokus. Vissa barn har två timmar – enkel resa – till sin skola. BO i P4, 5 febr.

Inte mindre bekymrad blir man då det i Stockholms Fria, 25 jan 2014, stod att ytterstadsborgarrådet Joakim Larsson vill att de kommunala bostadsbolagen ska bygga bostadsrätter. Dessutom skulle byggandet subventioneras med vinster från fastighetsförsäljningar. Har den politiska majoriteten helt tagit sin hand och sitt ansvar ifrån alla de barn och familjer som av olika skäl står utan bostad?

Mot bakgrund av ovanstående ställer jag följande frågor till socialborgarrådet.

1. Anser du det är rimligt att barn tvingas dela kök och badrum med okända vuxna?

2. Tycker du det är lämpligt att barnfamiljer ska bo på vandrarhem eller hotell?
3. Anser du att ofrivilligt hemlösa barn, ofta i förflyttning mellan olika boenden, ska tvingas till en lång resväg till sin skola?
4. Avser du att vidta några åtgärder med anledning av situationen?

Stockholm den 17 februari 2014

Eivor Karlsson